

[H. P. Johansen.]

Klagen gaar til Dommerens nærmeste overordnede, der saa ofte i Stilhed afgør Spørgsmaalet. Jeg mener, det er forstaaeligt, at en Del af Befolkningen — med Rette eller med Urette — har faaet den Opfattelse, at det overhovedet ikke kan nytte noget at klage over en Dommer, at det kommer der overhovedet ikke noget ud af med den nugældende Ordning. Men ingen fornuftig og pligtopfyldende Dommer kan efter min Mening være tjent med, at der er Jordbund for en saadan Opfattelse. Jeg tror, at de paagældende Embedsmænd, som der her er Tale om at lovgive for, vil være langt bedre tjent med, at der bliver oprettet en Instans som den, der her er foreslaaet.

For en Ordens Skyld skal jeg tilføje, at den foreslaaede særlige Domstol er formet saaledes, at den er ganske uafhængig af Administrationen og den til enhver Tid siddende Regering. Naar Forholdet er dette, at det er Dommerstanden, der indstiller, at Indstillingen er bindende, og at Genudnævnelse af Dommere er udelukket, kan ingen med Rette paastaa, at denne Domstol skulde være afhængig af Ministeren eller af det til enhver Tid siddende Regeringsflertal. Det er for øvrigt et Forhold, hvor Ministeren har vist sig meget imødekommende over for Ønsker, der er fremkommet paa Rigsdagen og andet Steds — man vil næsten kunne sige mere imødekommende, end det strengt sagligt har været nødvendigt.

Angaaende det andet Hovedpunkt, som Lovforslaget omhandler, nemlig Genoptagelse af Straffesager, er der ingen store Forandringer sket, siden vi sidst havde med Forslaget at gøre. Lovforslaget indeholder fremdeles den Bestemmelse, at det ikke bliver den Dommer, der har fældet Dom i en Straffesag, som skal afgøre, om Sagen kan genoptages, men at Spørgsmaalet indankes for en Klageret, hvis Sammensætning der er ændret lidt ved. Det foreslaas nu, at denne Klageret skal beklædes af tre Dommere, en Sagfører og en Jurist med videnskabelig Uddannelse. Jeg tror næsten, alle vil være enige om, at det er en god Bestemmelse, en Bestemmelse, som maaske ikke mindst Dommerstanden har Grund til at være tilfreds med, fordi den kan udelukke en Del uberettiget Kritik. Men jeg mener ogsaa, at det er til Gavn for den almindelige Retssikkerhed, at vi faar en Bestemmelse som denne. Jeg mener, det er en Betyngelse, at andre kyndige Personer faar Lejlighed til at vurdere baade det oprindelige Materiale, som har foreligget, og eventuelt

nye Oplysninger, naar der bliver Tale om at genoptage en Retssag.

Jeg skal slutte med at sige, at som man ved er der ændret et og andet i Lovforslaget, siden vi sidst behandlede det her i Landstinget, men Grundlaget, de bærende Principper i Forslaget er der ikke rørt ved, og det mener jeg heller ikke, der skal, idet jeg tror, de er rigtige. Maaske burde jeg til at begynde med have nævnt, at Rettens Navn er blevet ændret fra Appelret til Klageret. Jeg kan godt sige, at personlig havde jeg egentlig hellere set, at det havde beholdt det gamle Navn, der nu var gaaet ind i Folks Bevidsthed. Men Navnet er naturligvis underordnet.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en villig Behandling her i Landstinget, idet jeg mener, at baade Befolkningen, Dommerstanden og Retssikkerheden er vel tjent med, at det bliver lovfæstet, og jeg haaber, at Landstinget hurtigt kan færdigbehandle det.

Rytter: Det foreliggende Lovforslag indeholder to Grupper af Regler, der i og for sig ikke har stort med hinanden at gøre ud over, at de begge er Ændringer i den gældende Retsplejelov.

Lovforslaget drejer sig dels om Oprettelse af en Disciplinærdomstol, dels om Genoptagelse af allerede paadømte Sager.

Med Hensyn til Disciplinærdomstolen maa jeg sige, at jeg egentlig havde haabet, der ikke vilde blive fremsat noget Lovforslag herom foreløbig, man da Lovforslaget nu er fremsat her i Tinget, troede jeg oprindeligt, at jeg skulde faa Lejlighed til her at oplæse de Udtalelser, der er kommet fra Det juridiske Fakultet, fra Dommere og fra Amts- og Retsbetjentfuldmægtige. (*Justitsministeren* [Steincke]: Og fra Sagførerne!). Ja, og fra Sagførerne — mange Tak, Hr. Justitsminister! Det ser jeg mig imidlertid ikke i Stand til, thi Justitsministeren har, om jeg maa saa maa sige, fuldstændig fejlet Grundlaget herfor bort ved det Standpunkt, han nu har indtaget. Der er ingen Grund for mig til nu at gaa ind paa disse forskellige Erklæringer, idet den højtærede Justitsminister — saaledes som ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. P. Johansen) var inde paa — har vist stor Forhandlingsvenlighed til alle Sider og nu har foreslaaet Lovregler om Disciplinæretten, som kan diskuteres.

Der er den Hovedforskel mellem Justitsministeren og mig paa dette Punkt, at den højtærede Justitsminister mener, det er nødvendigt, at der indføres visse Lovregler